

Достойни граждани в един свят без граници!

КРИЛЕ ЗА ПОЛЕТ

120 години от рождението на професор Иван Батаклиев

ЮБИЛЕЕН БРОЙ - януари 2011 г. Издава ОУ „ПРОФ. ИВАН БАТАКЛИЕВ” - ПАЗАРДЖИК

ДА ОСТАНЕМ ВЕРНИ НА НЕГОВИТЕ ЗАВЕТИ

Интервю с директора на ОУ „Проф. Иван Батаклиев” – Даниела Кемчева

- Госпожо Кемчева, с какво ще запомните изминалата 2010 година?

- 2010 година беше изключително успешна за мен и в служебен, и в личен план. В училище реализирахме за първи път проект по европейска програма, в резултат на който всички ученици бяха включени в извънкласни форми на работа, с което осигурихме осмисляне на свободното им време и развиване на техните интереси и способности. Спечелихме и проект, насочен срещу агресията в училище – една тема, върху която работим през последните три години. Реализирането на този проект предстои. Успешна беше годината и по отношение основния приоритет за училището – качеството на образование – успехът ни за изминалата учебната година е отличен 5, 50. В личен план - също – синът ми се дипломира, завърши висшето си образование. Получих висока оценка за работата си като директор от Училищното настоятелство, което ме мотивира за още по-голяма всеотдайност.

- Какво е впечатлението Ви от нивото на знанията и с какво можем да се гордеем като ученици в елитното Основно училище „Проф. Иван Батаклиев”? Как виждате бъдещето му?

- Смятам, че талантливите ученици, които учат в нашето училище, няма как да не получат високо качество на знанията под ръководството на техните прекрасни учители-професионалисти. С участията и успехите си във всички състезания и олимпиади, вие, нашите възпитаници, утвърждавате авторитета на училището и по безспорен начин доказвате, че в ОУ „Проф. Иван Батаклиев” качеството на обучение е на много високо ниво. Доказателство за това е, че от 128 ученици, завършили VII клас през изтеклата учебна година, 125 са приети в желаното от тях учебно заведение. Резултатите от

външното оценяване през 2010 година бяха много добри и отлични. Наричате училището си „елитно”, което много ме радва! Хубаво е, че самите вие го оценявате като такова... Смятам, че така го оценява и цялата общественост на града. Това, че навсякъде сте първи, че достигате до национални изяви и имате амбиция за това; че навред признават, че тук се дава едно изключително високо качество на обучение – ни дава самочувствието да смятаме, че сме наистина най-добрите. За в бъдеще предизвикателствата ще са много. Ние, учители и ученици, ги обичаме и това е нещото, което ни мотивира за по-нататъшна работа. Най-важното е да запазим нивото на обучение, да продължаваме да внедряваме интерактивните методи на преподаване и новите технологии, така че вие, нашите ученици, да натрупате не само теоретични знания, но и умения, да имате самочувствие не само на знаещи, но и на можещи млади хора; да се гордеете с това, че сте наши възпитаници и никога да не го забравяте! Училището трябва да съхранява традициите, които има, да ги съчетава с изискванията на съвременната образователна европейска система и да откликва на предизвикателствата на утрешния ден. Искам да вярвам, че в нашето училище ще учат най-щастливите ученици, на които агресията е чужда, ученици, които винаги са усмихнати и стремежат им към знания е непреходен. Убедена съм, че в това училище ще продължат да работят хора с големи сърца, истински професионалисти, които ще дават всичко от себе си, без да жаят сили, за да направят училището още по-привлекателно за вас, младите хора, учители, които ще продължават да получават вашата любов и уважение, защото го заслужават. Всички ние заедно ще продължим да се стремим да бъдем наистина най-добрите.

- Какво ще пожелаете на учениците и учителите по повод предстоящия празник на училището – „120 години от рождението на проф. Ив. Батаклиев”?

- Да останем верни на неговите завети!
- Благодаря за това интервю, госпожо Кемчева.

/Емануил Иванов – СИП „Журналистика”/

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КЕМЧЕВА, СЪПЛИ УЧИТЕЛИ, УЧЕНИЦИ, РОДИТЕЛИ,

В навечерието на сто и двадесет годишнината от рождението на професор Иван Батаклиев ви поздравявам със светлия патронен празник, отправяйки моите /и на колегите ми в Регионалния инспекторат по образование/ сърдечни благопожелания за общественопризната почит към всички, които са учили, работили и работят тук..

Основно училище „Професор Иван Батаклиев” има изключително богат и динамичен летопис. Зрелостта, мъдростта, постоянството, търпението и успехите му като уважавана просветна институция са трасирали пътя на поколения подрастващи, формирали своите ценностен мироглед и висока професионална реализация, благодарение на системния качествен труд на своите достойни педагози.

Уважаеми колеги – учители,

Вие винаги сте изпълнявали най-благородната функция в прогреса на обществото, мисията ви е високо отговорна... Учителят вече не е само източник на знания. Новата му роля е да селектира и насочи огромния поток постъпваща информация, като я направи достъпна до ученика, прилагащ наученото в практическия живот занаят. Всички ние трябва заедно да работим за превръщане на училището в модерна територия на духа, отговаряща на високите изисквания за европейско качество на получаваното знание.

Споделям радостта ви от юбилей, като ви пожелавам дързост и вдъхновени „криле за полет” на мечтите, вяра в европейското ни бъдеще и неувяхваща обич към родното училище!

Честит Празник!

Йордан Чалъков – Началник на РИО – Пазарджик

ИСТИНАТА СВЕТЛА ДА ОТКРИЕМ...

„В центъра на националното възпитание безспорно лежи любовта към отечеството... Модерното училище трябва да съчетава гражданското образование с философския поглед върху света.”

/Иван Батаклиев/

Патронът на любимото основно училище е роден на 24 януари 1891 година в град Пазарджик. След завършването на висшето си образование, със специалност география и история в Софийския университет “Свети Климент Охридски” през 1912 година, Иван Батаклиев учителства в родния град и в Хасково. Участва в Междусъюзническата и в Първата световна война. Отдава се последователно на научна дейност като асистент, доцент, професор, декан на Историко-филологическия факултет в Софийския университет. Специализира в Германия, Австрия, Франция и Англия. През 1923 година, в резултат на продължителни проучвания на родния край,

ЕДНО НАИСТИНА ЕЛИТНО УЧИЛИЩЕ

Интервю с кмета на град Пазарджик – Тодор Попов

- Господин Попов, според Вас кое е най-важното послание към нашата институция, което не бихте пропуснали да отправите от страниците на училищния вестник, по повод предстоящия ни сто и двадесет годишен патронен празник?

- Искам да пожелая няколко неща, най-вече на вас, учениците в това училище: да имате самочувствието, че учите в едно наистина елитно училище, което дава добро образование, с добър учителски състав; а второто, което е много важно – искам да ви пожелая да сте много здрави и всеки ден да се опитвате да бъдете умни. Какво имам предвид? Всеки ден човек трябва да се опитва да се усъвършенства, да научава нови неща и да взема правилни решения, както и да носи и отговорността за тях. Това е моето кратко послание: бъдете здрави, умни и със самочувствие млади хора – всеки ден!

- Имате ли конкретни идеи с какво да се подобри интериорът на нашето училище, така че да бъде още по-модерно и съвременно?

- Да, за вътрешния санитарен възел. Останалото е отлично. Тази година внесохме за финансиране проект в японското посолство, но за съжаление не го одобриха, така че през тази година ще го направим с общински средства. Това е най-важният проблем, който трябва да бъде решен.

- Наскоро ви се роди втора дъщеря... Бихте ли я насочили по стъпките на сестра ѝ – възпитаник на нашето училище, с отлични успехи – да завърши основно образование също тук?

- Докато стане на тези години, много вода ще изтече. В крайна сметка човек трябва да следва своите цели и своята съдба, а каква ще стане малката ми дъщеря, ще си покаже, когато порасне.

- Благодаря ви за отделеното време! Надяваме се, че ще бъдете наш гост на празника ни?

- Разбира се, ще бъда ваш гост, защото по този начин искам да засвидетелствам своето уважение към всички, които учат и работят в това училище.

/Гергана Николова – СИП „Журналистика”/

професор Батаклиев написва своя забележителен труд “Град Татар-Пазарджик – историко-географски преглед”, 46 години по-късно и книгата “Пазарджик и Пазарджишко. Историко-географски преглед”, определяна като „библия” на тракийския град, уникална по рода си за България. Автор е на 83 научни трудове, 22 от които са преведени на чужди езици. За жителите на град Пазарджик професор Батаклиев е известен преди всичко като отличен краевед, автор на ценни изследвания за родния край, един от основоположниците на икономическата география у нас, с огромен принос в областта на геополитиката. Негови аргументи са използвани от българската делегация в Париж за защита на националната кауза при сключването на мирния договор след края на Втората световна война. Иван Батаклиев е не само блестящ учен, но и доблестен човек и общественик, който живее скромно и почтено.

/Продължава на стр. 2/

ЕДНО ОТ НАЙ-ХУБАВИТЕ УЧИЛИЩА В ПАЗАРДЖИК

Интервю с началника на РИО – Пазарджик
– Йордан Чалъков

- Господин Чалъков, с какво ще запомните отминалата 2010 година?

- Предимно с хубави неща. И някои негативни, заварени в отскоро повереното ми ведомство /предимно от организационен характер/, които своевременно коригирах.

- Какви лични и професионални цели сте си поставили за 2011 година?

- Качественото образование е приоритет! Ще го постигнем чрез контролна дейност и т. нар. „дейност на инспектиране“, оказване на съдействие на директори и на учители в преодоляване на трудностите в професията взаимно. Бъдещите промени ще се отнасят най-вече до вас, учениците, така че да се развивате нормално и да се движите напред в образованието си.

- Каква според Вас трябва да бъде мисията на съвременното българско училище в общата панорама на европейското образование, за да продължим да бъдем уважавана обществена институция?

- На първо място – високо квалифицирани преподаватели. На второ – изключително добра работа и взаимодействие между учители и родители. Тоест – съвместна екипна дейност между директора, училищното ръководство и вашите родители, които да могат да вземат най-доброто решение за проспериращото ви развитие и за запазване авторитета на училището.

- Съвсем скоро встъпихте в брак... Честито! Бихте ли споделили какви качества трябва да притежава съпругата на един така млад, харизматичен и реализиран в кариерата си ръководител, каквото сте Вие?

- Благодаря за добрите думи! Съпругата ли... Трябва силно да обича съпруга си и взаимно да се уважават, което е изключително важно; да имат щастливи семейни мигове и най-вече да направят пълноценни такива личности децата си.

- От сърце Ви желаем умни, палави и красиви наследници! И дано да се учат също в нашето училище, както Вас, който сте негов достоен възпитаник!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Скъпи учители, приемерте дълбоката признателност на Съвета на настоятелите при училищно настоятелство „Професор Иван Батаклиев“ към труда ви, към благородната ви професия!

Вие сте тези, които децата и ние – родителите обичаме, ще помним и пазим в сърцата си винаги, с голяма любов и благодарност. Продължавайте да предавате своята любов към науката, към моралните и духовни ценности – на вашите ученици. Специална благодарност към директора на училището, г-жа Кемчева, която с магнетична сила, креативен дух, ерудиция и позитивизъм създаде едно наистина европейско училище, с което се гордеем! Мили ученици, желая ви достатъчно слънце, за да запазите мирогледа си светъл; достатъчно щастие, за да запазите духа си жив!

Соня Гаджанова, председател на УН

- Да, така е. Това е едно от най-хубавите училища в Пазарджик и трябва да се развива по същия начин, както досега. Това зависи от вас, от идеите на директора и разбира се – от нашата подкрепа.

- Благодарим Ви за отделеното внимание! Ще бъдете гост на нашия празничен концерт, нали?

- Да, разбира се, с удоволствие!

/Мария Златкова – СИП
„Журналистика“/

ИМА ТАКЪВ ХРАМ!

Училището!
Където слепият проглежда, безтънният намира върната пътека. В него икони са народните будители, а царуват словото и знанието, просветлението и мъдростта.

В центъра на Пазарджик има едно училище, което живее с традицията, но се развива според изискванията на новото време – III ОУ „Проф. Иван Батаклиев“. По традиция то събира педагози, доказали своя професионализъм, за които учителската професия е призвание и потребност.

Има такива учители! Всеотдайни, с лица озарени от знанието, взрени далеко напред, те бавно и търпеливо водят своите ученици към мъдростта. Учителите от III ОУ оставят ярка следа след себе си. В паметта на онези, които са се докосвали до тях.

Скъпи ученици, уважаеми учители, за всички нас училището е свято и свидно място. Затова днес, в деня на 120-годишнината на проф. Иван Батаклиев, с гордост можете да кажете: „Достойни сме за своя патрон“. Споделям вашата радост и възлнение за празника и сърдечно ви поздравявам за постигнатите успехи! Бъдете винаги дръзновени и целеустремени!

На добър час!

Йонка Бунева – бивш директор
на ОУ „Проф. Иван Батаклиев“
20 декември 2010 г.

ИСТИНАТА СВЕТЛА ДА ОТКРИЕМ...

/От стр. 1/

Пословично е било благоговееенето на професора пред знанието и неуморния труд. Някои от неговите възгледи за образованието звучат особено актуално и днес: „Училището е дължно: 1. Да запознае ученика с природната и обществената среда, в която той живее и работи. 2/ Да развие у него навици за научно мислене и критичност към всичко. 3/ Да развие у него самостоятелност, но и обществена отговорност“. Заветът на професора към поколенията е: „Съдбата на града, в който сме се родили или живеем, всякога трябва да ни интересува, да е близка до нашето сърце и душа, защото неговата съдба – това е нашата съдба“. Уповавайки се на традицията, следвайки европейските

станданти в глобализацията се свят и заветите на своя патрон, девизът на Основно училище „Професор Иван Батаклиев“ е: „Достойни граждани в един свят без граници“. То трайно утвърждава собствен новаторски стил, съчетание на дързост, знания и опит. От 1992 година училището носи името на видния учен географ, с решение № 84 на Общинския съвет от 23 декември. С целокупната си научна и обществена дейност професор Иван Батаклиев завещава възрожденска преданост на бъдните поколения. Създателят на Българското географско дружество през 1970 година е удостоен с орден „Кирил и Методий“ – I-ва степен. Умира на 15 декември 1973 година. Почетен гражданин на град Пазарджик.

НАША ГОРДОСТ

НАГРАДЕНИ УЧЕНИЦИ – 24. 05. 2010 ГОДИНА

Асен Иванов Гаджанов – VII „а“ клас, I-во място в областен кръг на олимпиадата по история и цивилизация.

Ася Георгиева Личева – V „а“ клас, I-во място в Националното състезание „Европейско кенгуру“.

Галина Йорданова Пипонкова – IV „в“ клас, републиканско първенство по бадминтон.

Гергана Спасова Сарафска – V „д“ клас, I-во място в Националния литературен конкурс „Моята професия – моето бъдеще – бъдещето на България“.

Евгени Енчев Чолаков – VI „б“ клас, I-во място в областен кръг на олимпиадата по математика и отличие в Националното състезание по ключови компетентности по природни науки.

Екатерина Илиева Ладжова – V „е“ клас, I-во място в Националния литературен конкурс „Моята професия – моето бъдеще – бъдещето на България“.

Ива Владиславова Мараджийска – IV „а“ клас, републиканско първенство по бадминтон.

Калина Стефанова Георгиева – VII „г“ клас, републиканско първенство по бадминтон.

Мартина Красимирова Горчева – VII „б“ клас, републиканско първенство по бадминтон.

Симона Федя Бузник – VII „б“ клас, национален кръг на „Европейско лингвистично кенгуру“.

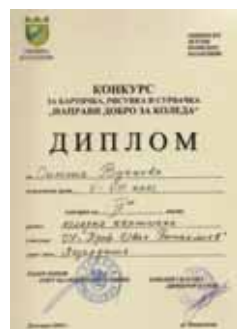
Сияна Стоянова Георгиева – VI „б“ клас, I-во място в областен кръг на олимпиадата по български език и литература.

Стефани Петрова Комсийска – VII „а“ клас, I-во място в областен кръг на олимпиадата по математика, отлично представяне на областен кръг на Националното състезание – тест по математика и II-ро място на областен кръг на олимпиадата по химия.

Стоян Димитров Адов – III „а“ клас, I-во място в областен кръг на Националното състезание „Знам и мога“.

Стоян Димитров Бенев – VII „в“ клас, I-во място в областен кръг на Националното състезание – тест по математика и отлично представяне в националния кръг.

Тодор Пламенов Дамянов – V „а“ клас, I-во място в областен кръг на олимпиадата по математика.

Христо Георгиев Петров – III „б“ клас, III-то място в областен кръг на Националното състезание „Знам и мога“.

Цветелина Малинова Нешева – IV „в“ клас, републиканско първенство по бадминтон.

И ПО ТРАДИЦИЯ... НОВИ ОТЛИЧИЯ В КОНКУРСИ...

Красимира Шахларова – VII „д“ клас, I-во място в конкурс за есе, раздел „Толерантност между хората“

Красимира Шахларова – VII „д“ клас – II-ро място в раздел „Коледна рисунка“, ОКИ – 2010 г.

Красимира Шахларова, Виктория Клинчарова, Силвия Банчева и Вяра Величкова – VII „д“ клас, II-ро място за постер, раздел „Толерантност към природата“

Силвия Банчева – VII „д“ клас – I-во място в раздел „Коледна рисунка“ в ОКИ – 2010 г.

Симона Вучкова – VI „в“ клас – III-то място в раздел „Коледна картичка“, ОКИ – 2010 г.

Теменушка Ценова – VI „д“ клас – II-ро място в раздел „Коледна картичка“, ОКИ – 2010 г.

Вж. на стр. 8 и отличените ни „златни“ спортисти – по традиция най-добрите в дисциплините си!

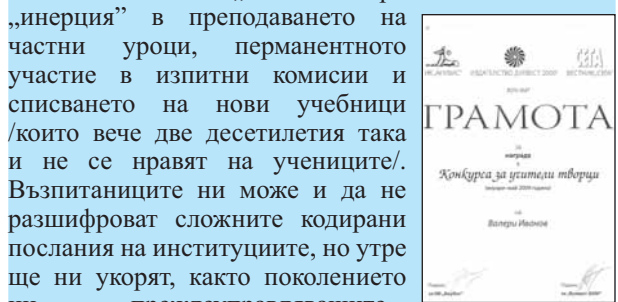

По традиция – всеки себеуважаващ се вестник /списание/ отделя специално „каре“ за главния редактор... В настоящия това е новаторско, в качеството му и на „училищен“, но няма съвременното българско училище трябва да бъде изолирано от реалния живот? Напротив. Тъкмо затова, макар и преодолели множество рецидиви, „изплащащи данък“ на насажданите

шаблони от негативното минало, тийн-поколениято профуча край нас като метеорит, сблъсквайки се с предизвикателството на „сблзните“ в обкръжаващия го „космос“ извън дома и „храма“... Европеизацията на школото българско, обвързването на българското образование с практиката – видимо са приоритет в посланията на компетентните фактори в тази сфера, където „зубренето“ на „сухата наука“ е анахронизъм, а модификацията на понятието „учител“ – перспектива... То не е и модификация, а истинска /р/волюционна реформа в концепцията. Подобни промени протичат екстензивно, поради спецификата на материята, с която се борави. Не става дума за финансов ресурс, а за ваятелна инвестиция в бъдещето. Борави се с човешка психика, души, съдби, обществени взаимоотношения, които най-

трудно се поддават на менторско влияние. Епохата на чистата дидактика, бутафорните „базови“ уроци и артистичното оперение отминава... Младите хора владеят модерните иновационни технологии по-добре от някои свои учители... Не можем да ги заблудим, ако не ни е там мястото. Горчивият хап... Мимикрират „вехтите лаври“ на метастазната

„инерция“ в преподаването на частни уроци, перманентното участие в изпитни комисии и списването на нови учебници /които вече две десетилетия така и не се нравят на учениците/. Възпитаниците ни може и да не разшифроват сложните кодирани послания на институциите, но утре ще ни укорят, както поколението ни – преждеуправляващите... За мълчанието... Не сме родени в проспериращи икономики и култури, но пък и ни липсва фатализъмът на аутсайдерите. Оптимистичен кръстопът... Заветите на професор Батаклиев са разковничето-панацея за изцеление на обществото ни от натрапчивата посредственост, за което ратува и на която героично противостои призваният да бъде вечно „в час“ с прогреса – Негово Величество Учителят.

На снимката – наградените участници в Общинската Коледна изложба – базар 2010

МОЕТО УЧИЛИЩЕ*

Гергана Сарафска

Училището ми е тъй красиво,
с просторни класни стаи, коридори –
приветливо, жужащо, живо,
училището сякаш ми говори...

И с радост всички учим тук
как в живота да сполучим,
да не правим никому напук –
достойни за патрона да се случим.

Предмети – всякаква тематика –
един след друг ни приласкават:
английски, БЕЛ и математика,
и още куп... приятно уморяват.

И чиновете „много си ги бива“,
като учителите наши няма втори –
приветливо, жужащо, живо,
училището сякаш ми говори...

ЗНАЯТ ВСИЧКИ*

Христиана Матеева

Сграда, като всяка друга –
с куп прозорци и огромен
двор,
тук се учим вяка сутрин
под учителския взор.

Коридорите са шумни
от безгрижните деца –
тичат, гонят се и вършат
куп лудетишки неща.

В кабинети обновени
учим, пишем и четем,
и в очите пламък грее –
път към утрешния ден.

Учителите да ядосваме –
„скромни“ е талантът наш,
мразим „дървените

ЗДРАВЕЙ, ПРИЯТЕЛЮ

Цветанка Кръстева

Здравей, приятелю чудесен!
И ти, здравей! И ти, здравей!
Започваме тук малка песен
и ако искаш, с нас запей,
запей!

Какво за песента е нужно?
Да се запее, първо – дружно.
И второ – в песента да има
мелодия и стихче с рима.

Тъй става песента любима
на двама, после и на трима,
а с теб сме вече четирима,
подир това – петима и
шестима...

Без песничка човек е беден –
ела при нас – да станем
седем!
А ти защо си тъй ядосан?
Ела и ти – да станем осем!

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Екатерина Ладжова

Чудна приказка рисува,
с дъх по заскрежените стъкла,
Снежко бял и весело танцува –
с морков-нос и въгленче-уста.

Къщите ни в бяло боядиса,
по земята мек килим от пух
постла,
с пъстрите ни дрехи се
здрависа
зимната фъртуна сутринта...

И деца навън безспир лудуват,
весел глъч наоколо звънти,
с усмивка всекиго даруват,
преди нощта да ги приспи...

рис. „Зима“ - Симона Вучкова

философи“,
но ги има и при нас...

С приятели се забавлявам
без почивен ден,
тестове през ден решавам –
каква досада са за мен...

В бележника ми „плуват“
оценки най-различни,
но тук най-скъпо струват...
Това го знаем всички.

И ти ела – с гласа си весел –
да станем девет, после
– десет,
и да запеем тази песен,
която има припев лесен.

Здравей, приятелю чудесен!
И ти, здравей! И ти, здравей!
Не може на света без песен
и смело с нас, и ти запей!

Какво за песента е нужно?
Да се запее първо – дружно.
И второ – в песента да има
мелодия и стихче с рима.

Щом тези три неща ги има –
за всички става тя любима.
И значи е необходима
през пролет, лято, есен, зима.

Да пеем всички тази песен,
която има припев лесен...
Здравей, приятелю чудесен!
Нима не знаеш тази песен?

ЗА СПОМЕН*

Тодор Иванов

Училище любимо,
как прелестно
си ти –
със светлите си
стаи,
с учители добри!
Щом сутрин се
събудя,
с най – трепетни
мечти –
закусвам и се втурвам
към твоите врати.
А там ме чакат, зная,
Всеможещи, какви –
любимите ми хора,
любимите очи.
Обиквам всяка дума,
попивам всеки ред,
попълвам си албума
със спомени безчет...
Ще мине много време,
ще стана мъж голям,
но споменът за тебе,
аз няма да предам!

ТВОРЧЕСКИ БУМЕРАНГ

Емануил Иванов

Един поет, нещастен и самотен,
с идеи хиляди, безброй,
осъмна във водовъртеж страхотен,
където блясна го порой –
порой от стихове и рими,
порой от гласове неизброими.
Сега заровил е очи
в мънистата от ситни букви,
напрегнал сетивата си, мълчи –
да чуе нежните им звуци...
Един художник беден, и отнесен,
в картините потъва свои пак,
потопя се в златистата им есен,
а възност в ателието е сумрак...
Но пак застига го реалността жестока –
отвечера мъчи го глада,
единствен в стаичката огън –
угасва пламъкът в свещта...
В студа навън изчезва просълзен,
сред светлините на града студен.
Един певец, за скрити данъци
осъждан,
мелодийка си тананика и тактува с
крак,
за да не чувства, че изпитва нужда
любимата да го прегърне пак...
По тялото минава хладна тръпка
и някак тихичко въздъхва,
подсвирвайки си... и обърква стъпка.
И тримата се губят в мисли тъмни,
и тримата мечтаят волно да творят,
но като бумеранг, когато утре съмне,
отново ще обикнат този свят...

СЪНУВАХ АНГЕЛИ*

Елеонора Николова

Сънувах ангели,
поисках им вода –
те ми показаха морето;
поисках им светлина –
те ми показаха
слънцето;
поисках им любов –
те ми показаха теб,
мое мило училище...

ОБИЧАШ ЛИ НЯКОГО, ОБИЧАШ И ВРАНАТА, КАЦНАЛА НА ДОМА МУ

Алекс Емилов

Според мен смисълът на тази корейска поговорка се изразява в следното: ако истински обичаш някого, трябва да го приемеш такъв, какъвто е – с всичките му добри или лоши черти. Хората предпочитат човека срещу тях да е красив външно, но когато разберат, че духовно не е така обаятелен, се разочароват и спират да го обичат... Не сме съвършени, какво да се прави... Всеки от нас притежава и недостатъци. Но ако обичаш истински някого, забелязваш повече положителните му качества и го приемаш, какъвто е по природа. Това е в основата на щастието на дългите и добри бракове, и приятелства.

ЗАЩО ОБИЧАМ ЖУРНАЛИСТИКАТА

Георги Попов

Обичам журналистиката, защото крие множество предизвикателства и отговорности. Да си журналист предполага да даваш точна и актуална информация на обществото за случващото се по света и да я коментираш публично; винаги да си „на точното място” и „в точното време”. Няма да скучаеш, защото ще пътуваш до различни екзотични и непознати места, ще общуваш с невероятни личности. Трябва да си самоуверен и схватлив, да не се боиш от камерата и да импровизираш, когато се наложи. Други определящи качества, които всеки добър журналист е нужно да притежава, освен богатата култура, са смелостта и куражът да се представят фактите и информацията такива, каквито са. Това не винаги е възможно, особено ако живееш в потиснатата държава...

НАРИЧА СЕ ПРИЯТЕЛ ПРЪВ, НО ЗАЩО Е ТОЙ ТАКЪВ

Гергана Николова

Освен в стихотворението на Валери Петров „Приятел пръв”, истинското приятелство е тема и на множество други поетични творби. Приятелят е част и от ежедневието ни. Всеки има някого, на когото разчита и когото допуска най-близо до себе си. Истинското приятелство се създава с времето, то е като къща, строяща се тухла по тухла, чиито основи често се полагат още в детинство. Мъдрите го познават. Оказва се полезно, защото още древните избират приятел по това колко пари или власт има и какви изгоди ще получат. Болшинството се оказват двуличници, предатели, „играейщи” двойна игра, хамелеони на вражеска страна. Заклеймява ги трагичната Цезарова реплика: **”И ти ли Бруте?!”**, който императорът произнася, съзирайки сред лицата на убийците си и това на онзи, когото е смятал за свой най-доверен... „Приятелят” си проличава в триумфа ти, но само истинският е до теб в беда, за да те подкрепи и направи всичко да не те изостави, каквото и да му струва, стига да не е грях...

*Пръв за теб леда пролазва,
пръв за теб пролива кръв –
ето за това се казва,
че приятелят е пръв.*

/Валери Петров/

МЕЛОДИЯТА НА ДУХА

Стефани Грозданова

Всеки от нас мечтае да се изяви, да се отдели от общата маса, да бъде необикновен, специален! Иска да го забележат и оценят. Иска да бъде като ярко петно сред сивотата на деня... Да бъдеш желан, харесван от другите, да греш като слънце, да блестяш като дъга, да светиш като диамант. Мечтаеш да бъдеш чул и разбран... Или може би не – иска ти се да останеш незабелязан, неоткрит, като един от онези сиви, многоетажни блокове, в които

живеят стотици хора, като един черен облак да “плуваш в небето” и да бъдеш видян само от някое дете, отправило взор нагоре!?! Може да си част от сивото общество, може да си обикновен за някои, но ти си специален за други. Ти си една роза – свежа, ярка, неповторима за твоето семейство и приятели. Каквото и да искаш да бъдеш, важното е да останеш себе си! ... Защото всеки си има мелодия.

“Мелодията на духа”! И тази мелодия в крайна сметка трябва да бъде чута от другите, ти си ѝ композиторът.

рис. “Зима” - Симона Вучкова

ЗИМНА ИМПРЕСИЯ

Мария Златкова

Пухкав снежец се сипеше кротко наоколо. Малки снежинки бавно покриваха листенцата на дърветата, които трепереха от лекия ветрец. Катерички прибягваха по клоните, търсейки хралупа, в която да се скрият от студа. Зайчета тичаха по земята, оглеждайки се за пролука, в която да се сгушат на топло. Слънцето срамежливо се подаваше зад безбройните смръсени облаци, които покриваха сивото небе. Земята се зави с бяло килимче. През светещите прозорци на къщите се виждаха богато украсени елхи. Студът се сковал всичко. Природата замря. Чуваше

се само веселият смях на децата, които се замеряха със снежни топки, съшиваха снежни човечи и очакваха с нетърпение нощта, в която ще похлопа

Добрият старец, за да остави подаръци на всички. Зимата дойде!

ТРИТЕ ШИШАРКИ

Гергана Сарафска

Преди много години, в една гъста гора, покрай горската пътека се извисявал строен и величествен бор, обсипан с прекрасни шишарки. Три от тях били по-различни от останалите, тъй като Майката Природа /незайно защо/ ги украсила с други цветове. Най-малката била златна, средната – бяла, а най-голямата – лилава. Горе, на дървото, трите шишарки били подложени на всякакви обиди от страна на околните:

– Ха, ха, ха! – присмивали се те. – Колко сте грозни, хората ви подминават с насмешка!

И били прави донякъде, защото всички, които се разхождали в гората,

се радвали на зелените и кафявите, а от тях отвърждали поглед... През един топъл летен ден по горската пътека минавали малко момиченце с татко си. Когато се поспрели покрай бора, детенцето забелязало необикновените шишарки и с грейнали от радост очички се опитало да ги откъсне, но те били по-нависоко и то помолило баща си да ѝ помогне. Прибрало ги в раничката си, а там те се сгушили и се почувствали специални и много, много обичани. Щом се прибрали къщи, детето веднага изтичало при баба си да се похвали, а след това ги сложило на най-хубавото и видно място в гостната и така те си намерили нов дом, и останали там, където никой не им се присмива. На Коледа момиченцето ги закичило на елхата и едва тогава тя грейнала с цялото си великолепие!

ЩЕ ИЗЯДЕ ЛИ МИШКАТА КНИЖКАТА...

/Дилема след незабравимата ни среща с Маестрото – Валери Петров/

Цветанка Кръстева

☺ Ще изяде ли „мишката” книжката? Може би да, всеки един от нас сяда всяка вечер пред компютъра и не *всещи* как бавно се превръща в компютърно „зомби”. И не *всещи* как се превръща в роб на своя компютър, не *всещи* как е погълнат от илюзията на интернет. Българинът ежедневно се застоява на компютъра, а не се замисля, *Аз* през книгата може да получи същата

информация, без да му навреди умствено и физически. Множество медии ни насаждат цинизми, манипулират и потискат чувствата и мислите ни, унижават и лъжат, сякаш да се почувстваме нищожни... И в интернет има изобилие от подобни неща, но поне *Аз* през него можеш да се свържеш с далечен роднина, да откриеш къде живее... Чрез книгата няма такава информация и комуникация помежду ни. Може би в бъдеще наистина „мишката” ще изяде книжката... И ще ми е *ацки* тъжно за моята първа приятелка. Дали...

Гергана Николова връчва на Поета рисунката си - шарж, която той с благодарност прие.

„Преуморен и щастлив от срещата с вашите ученици, приятелчетата от Пазарджик, изказвам на организаторите своята искрена благодарност.” - от сърце /Валери Петров, София, 12.06.2010 г./

/* Отличени участници в конкурса за стихотворение на тема „Моето училище”, чиито резултати ще бъдат обявени на 24. 01. 2011 г. в зала „Маестро Георги Атанасов” от 17, 00 ч./

Преподавателят по изобразително изкуство, **Бисер Банчев**, има с какво да се гордее като такъв, откакто е постъпил на работа в ОУ „Проф. Иван Батаклиев” /2008/. Преди това дългогодишно е преподавал на децата в с. Паталеница *иконопис и рисуване*. Добрата му школа личи по прекрасните произведения на неговите талантиливи възпитаници, които донасят на

Ето ни и с господина на участие в изложбата за направа на сурвачки в Етнографския музей...

училището множество престижни награди от най-разнообразни конкурси в сферата на изобразителното изкуство. Организираните от него традиционни Коледно-новогодишни базари, витринни изложби с детски рисунки и графики, изработката на обредни аксесоари, сурвачки, интериорни дизайни се отличават с изключителна вещина по дисциплината, която преподава на V-VII класове. Естетиката и народността дух, към които приучава младите хора роденият в

Северняшкия край учител, се забелязват и от непросветено око. Той има и други умения, причудливи хобита, но е... тайна. Вижте малките му „чираци” в занаята...

НОВО!!!

ВОКАЛНА СТУДИЯ „ВЕГА” С ВТОРИ САМОСТОЯТЕЛЕН АЛБУМ - „THE BEST”

Като подарък за най-верните си фенове през годините, Вокална студия „Вега” реализира успешно втория си самостоятелен юбилеен албум - **„Вега - The Best”** /по проект „Клубове на бъдещето” на ЕС/. Студийните записи са дело на „Tiger records” и „Starlight Entertainment” в Пазарджик. Двадесет и седем песни, мно ж е с т в о т о сред които не попадат в дебютния

диск **„Vega stars”**, са включени в компилацията; редица известни поп-шлагери и празнични **„честитки”** /със синбек-приложение/. Сред текстописците, композиторите и авторите на аранжimenti, паралелно с художествения ѝ ръководител – Валери Иванов, присъстват: Спиросяров, Ивайло Диманов, Татяна Балова, Анелия Жекова, Никола Вапцаров, Алекс Нушев, Красимир Милетков и др. Бившата солистка на състава **София Серафимова** ще презентира тийзъра пред публика на 24 януари 2011 г., на празничния ни концерт. В продължение на 20 години тийн-формацията функционираше като елитна такава за областта, с многобройни изяви в БНР и БНТ.

Музикалната ни гордост - Надя Александрова и Сара...

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ ВАШИТЕ ЛЮБИМЦИ...

Рок група **„Amber”** е създадена през пролетта на 2008 г. Идеята е на Ники /соло китара/ и Емо /бас китара/ от гр. Септември. Другите членове, които покъсно се присъединяват към бандата, са Камен /соло китара/, Миро /ударни/ и Петър /вокал/. Започват с репетиции в гр. Пазарджик, кавъри на „Metallica” и с голямата амбиция за авторски парчета и големи сцени. През 2008 и 2009 забиват активно по клубове и участват в национални рок-фестивали, с множество свои колеги от страната, като изпълняват приоритетно авторски песни и няколко кавъра на „Metallica”, „Megadeth” и „Black Sabbath”. Двукратно гостуват в предаването по ТВ „СКАТ”, с водещ Васко „Кръпката”, и дават интервюта в няколко местни вестника в Пазарджик и Септември. През лятото на 2009 г. момчетата организират „Рок-метъл фест” в град Септември, където се включват 8 популярни групи в този стил от цяла България. Записват демо-албум с 7 авторски парчета, промотират го в предаването „Гараж” по радио „Z-Rock” и радио „Алмата”. В началото на ноември 2009 г. съставът прави огромна крачка към сбъдването на мечтите си, като подписва професионален договор с „Double D Music”. Появяват се „на бял свят” два хитови сингъла – „Някой ден” и „Sound Of Pain”, както и видеоклип на втората песен, продуциран от „Double D Music”. Преди предстоящата поява на дебютния албум на бандата ще бъдат реализирани още два сингъла. Стилът на „Amber” е смесица от различни звучения и течения в хард и хеви музиката, като идеята е постигане на автентично оригинално звучене в метъла. До момента на подобна популярност в страната се е радвала единствено /„култовата” през 90-те години за Пазарджик/ рок-група „Вега”, реализирала множество записи в БНР и БНТ, престижни концертни участия и интервюта, но неиздала свой албум. Станислав Русев /Стъни/, бас китара и основател на рок-група „Lord”, е бивш член на „Вега”, продължил нейните традиции и до днес. Името „Amber” /англ. „кехлибар”/ идва от това, че кехлибарът е ВЕЧЕН и каквото е попаднало вътре в него, си остава там. Едноименният роман „Вечната Амбър” на писателката Катлийн Уиндзор ѝ донася световна популярност... „Кехлибарените” ни момчета заслужават наистина същото!!!

Първа награда в ОКИ за Силвето...

АЗБУЧЕН АФОРИЗМИК

Audaces fortuna iuvat /лат. „Щастиемто съпътства смелите“/.

Върховенството на закона трябва да измества „закона на джунглата“. /Джордж Буш/

Да си естествен е поза, която дразни хората повече от всички други. /Оскар Уайлд/

Добре е да се чете между редовете – това по-малко уморява очите. /Саша Гитри/

Досадното на този свят е, че идиотите са уверени в себе си, а умните са изпълнени със съмнения. /Бъртранд Ръсел/

Когато добрият страда, всички, които се смятат за добри, страдат с него. /Еврипид/

Когато сте изчерпали всички възможности, знайте едно – не сте! /Робърт Шулър/

Лети като пеперуда, жили като пчела... Ръцете ти не могат да ударят онова, което не виждат. /Касиус Клей/.

Стилът – това е човекът. /Бюфон/

Умният човек не вярва на всичко, което чуе, не казва всичко, което знае, и не харчи всичко, което има. /Индийска поговорка/

Човек не може да изгуби това, което е вложено в него, но той трябва да го развива, да се уповава на него. /Петър Дънов/.

Преподавателят по математика и информационни технологии Димитър Филипов има в актива зад гърба си престижните отличия „Учител на годината“ и почетна грамота „Неофит Рилски“, с които се гордеем...

В НАШЕТО УЧИЛИЩЕ НАИСТИНА КИПИ ЖИВОТ

Малко физически труд не е в излишък...

Изложба на екологите

В началния етап умеем да учим

При 2-жа Кристина Драганова и 2-жа Любка Дачева не скучаем

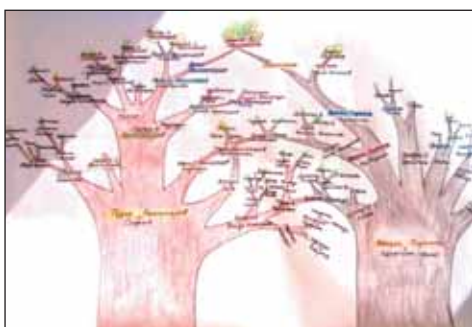
В компютърния кабинет на 2-н Филипов...

В междучасията 6 „а“ си правят фотосесия

В подготовка на вестника /СИП „Журналистика“/

„Родословно дърво“ на Г. Бъкличаров, домашната работа по БЕЛ...

КРИЛЕ ЗА ПОЛЕТ

Издание на ОУ „Проф. Иван Батаклиев“ гр. Пазарджик, ул. „Екзарх Йосиф“ № 15 034/44 45 90; 44 56 36

*Отговорен редактор: Валери Иванов
Репортерски екип: СИП „Журналистика“
Печат: „Беллопринт“ ООД – гр. Пазарджик*

На 18 януари 2011 г. беше официално открита и експонирана за посетители Изложба „Проф. Ив. Батаклиев – живот и дело“, организирана от Регионалния исторически музей и възпитаниците на 2-жа Галя Грозданова от СИП „Съхрани българското“.

НАШЕТО ЗВЕЗДНО УЧИЛИЩЕ

Зоя Киферова е един от преподавателите с най-дълъг педагогически стаж в ОУ „Проф. Иван Батаклиев“. Под нейно ръководство, благодарение на неизчерпаемите ѝ енергия, амбиция и професионализъм, са завоювани множество и национални титли, отличия и призове, донесли на училището заслужена слава на фактор в областта на спортната дейност.

Заработих в ОУ „Проф. Ив. Батаклиев“ през 1982 г., като преди това в Русия бях си извоювала авторитет на спортен деятел... С умиление и малко тъга си спомням първите стъпки като преподавател и децата, които днес вече са пораснали големи хора, множество от които и популярни национални състезатели - спортисти. Това винаги е било приоритет на моята преподавателска работа - да видиш плодовете от труда си - реализирани, успешни личности в живота. Възпитавах учениците на дисциплина, ред, амбиция за лидерство, феърплей и чувство за отговорност... Стремях се да ги подготвя за предстоящите рискове и предизвикателства на динамичното общество, да ги науча, че „животът е борба“, където не бива да съществува дилема между пораженското „Не мога“ и категоричното

„Трябва“. Никога няма да угасне в сърцето ми пламъкът на детските сърца и очи, които през годините ме дариха с толкова нежност, обич и топлина. Това ме прави горда с усещането, че бях полезна и оценена най-вече от самите тях..

Моята „запазена“ марка за преподавател е „горенето“ в професията и в състезанието, наречено: футбол, волейбол, бадминтон, шахмат, баскетбол, плуване... и живот.

Съхраних в сърцето си много топли мигове със забележителни личности колеги. Дадох от себе си най-доброто, за да просперираме като елитно и образцово училище. „Предавам щафетата“ на бъдещите поколения колеги, с надеждата да продължат достойната традиция, която с такива усилия извоювахме при утвърждаване авторитета на училището.

Мили колеги и ученици, поздравявам ви с тържествения патронен празник, като от сърце ви пожелавам творчески висоти, дръзновение и новаторски дух, за да пребъде и занаят нашето звездно училище, което ме направи горда, като частица от огромния му благороден огън. Да си учител наистина е призвание!

Зоя Киферова
/преподавател по ФКС/

На спортното игрище...

„Златните баскетболисти“ на г-н Й. Катранков

ПОСТИЖЕНИЯ НА СПОРТИСТИТЕ ОТ ОУ „ПРОФ. ИВАН БАТАКЛИЕВ“ 2010 – 2011 УЧЕБНА ГОДИНА

КРОС „ЗЛАТНА ЕСЕН“
Ръководители: Никола Николов
и Тодор Хайдуков

Отборно – I-во място –
V – VI клас /момичета/

Теменужка Стефанова Денева – VI „д“ клас,
I-во място индивидуално
Отборно – I-во място – VII клас /момичета/
Христиана Пламенова Матеева – VII „б“ клас,
I-во място индивидуално

БАДМИНТОН – Общинско първенство
Ръководител – Никола Николов
Отборно – I-во място –
V – VII клас /момичета/

БАСКЕТБОЛ – Общинско състезание
Ръководител – Йордан Катранков
Отборно – I-во място – V – VII клас /момчета/

